648/02

Den 24. juni 2002 blev i sag nr. 56.651:

xxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Pantaenius
Postboks 110
7800 Skive

afgivet sålydende

u d t a l e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har lystfartøjsforsikring i Pantaenius, påstår selskabet pligtig at udbetale en erstatning på 120.000 kr. til ham.

Af policen fremgår bl.a.:

"Forsikrede Fartøj:

Art/type:	My / Bayliner Jazz
Byggeår:	1996
Mål/Materiale:	15' / GF
Motor/HK:	Mercruiser / 1 x 88 kw (= 1 x 120 HK)
Forsikringssum:	
Skrog, rig, indenbords motor og skibets øvrige udrustning samt jolle	DKK 120.000,- "

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**§ 9 forsikringssummen = Feste taxe** Forsikringssummen er nyværdi (genkøbspris for tilsvarende nye genstande). Forsikringssummen (feste taxe), som den fremgår af policen, er den af parterne aftalte og accepterede. Selskabet kan ikke påberåbe sig underforsikring. **§ 10. Erstatningsbeløbets omfang** I tilfælde af totalskade eller konstruktiv totalskade (hvor reparationsomkostningerne overstiger den aftalte forsikringssum) skal forsikringsværdien (feste taxe) som anført i § 9 være erstatningsbeløbet."

I klageskrivelsen af 7/9 2001 til nævnet har klageren anført: "I maj 1997 købte jeg en udstillingsmodel af en Bayliner Jazz 1996 120 HK. Jeg fik den forsikret hos Pantaenius i henhold til vedlagte police nr. 88... samt Pantaenius Yacht Kasko Forsikringsbetingelser. Jeg oplyste at jeg havde givet kr. 90. 000,00 for båden men fik oplyst af Pantaenius medarbejder at selskabet brugte nyværdi som forsikringssum og tegnede derfor en forsikring på kr. 120.000,00. I vedlagte brev af 07.08.01 fra Pantaenius sættes erstatningen til anskaffelsesprisen. Jeg kan ikke købe en tilsvarende ny båd for under kr. 150.000,00 og skriver derfor brev af 9. august 2001. Pantaenius svarer den 10. august 2001 bl.a. med henvisning til salg af en brugt båd. Jeg vil gerne have Ankenævnet for Forsikring til at fastsætte at når en båd er forsikret til nyværdi (genkøbspris for en tilsvarende ny genstand) så kan Pantaenius ikke henvise til salg af en brugt båd. Derfor ønsker jeg at klagenævnet fastsætter erstatningen i henhold til den indgåede aftale."

Selskabet har i skrivelse af 4/10 2001 til nævnet anført: "Angående påstanden om en medarbejder her i huset og 'nyværdi' har vi ingen kommentarer. Vor afregning af DKK 90.000,00, som er det beløb ..(klageren) har betalt for båden for 5 år siden, bygger udelukkende på FAL §39. Vi vedlægger til nævnets orientering kopi af Vestre Landsrets dom af 10.01.2000, som vi mener kan sammenlignes med denne sag."

Den af selskabet fremlagte dom fra Vestre Landsret har enslydende forsikringsbetingelser med de i nærværende sag anførte, og af dommen fremgår bl.a.: "**Landsrettens begrundelse og resultat:** Efter formuleringen af forsikringsbetingelsernes § 9 sammenholdt med værdiangivelsen af motorerne til 300.000 kr. i policen finder landsretten, at der er tale om en takseret police, og at forholdet derfor er omfattet af forsikringsaftalelovens § 39, stk. 2."

Selskabet har afslutningsvis i skrivelse af 24/10 2001 til nævnet anført: "Det er umuligt for os at kommentere påstanden om 'nyværdi'; men jeg har været igennem sagens akter og kan se, at der ikke er sendt et skriftligt tilbud hvad vi ellers altid gør. Jeg kan også af begæringen se at den ikke er sendt ud herfra; men må være udleveret af en bådforhandler eller på anden måde være kommet i forsikringstagerens besiddelse. Nyværdi og en forsikringssum er jo under alle omstændigheder et paradoks."

Vedrørende selve skadeopgørelsen fremgår det af skrivelse af 10/8 2001 fra selskabet til klageren: "Omskrevet til dansk står der i FAL § 39 stk. 1, at ingen må tjene på en forsikringsbegivenhed. Da du har anskaffet båden til DKK 90.000 og E. Marine i år har solgt en båd magen til med trailer og af samme årgang for DKK 80.000 kan vi ikke udbetale mere end de oplyste DKK 90.000."

Nævnet udtaler:
Nævnet lægger til grund, at der er tale om en takseret police. Det er herefter selskabet, som har bevisbyrden for, at klageren ved udbetaling af forsikringssummen vil få mere i erstatning, end der kræves til den lidte skades dækning, jf. forsikringsaftalelovens § 39, stk. 2.

Nævnet finder, at selskabet har godtgjort, at en erstatning, der overstiger de udbetalte 90.000 kr. vil føre til, at klageren får en højere erstatning end han har lidt i tab. Nævnet kan derfor ikke kritisere størrelsen af den udbetalte erstatning.

Marianne Højgaard Pedersen